

prima instanță – M. Țurcan
instanța de apel – I. Cimpoi, L. Bulgac, N. Simciuc

dosarul nr.2ra-884/16

ÎNCHEIERE

11 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Ion Druță
Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de
Tretiacov Olesea,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Tretiacov
Olesea împotriva Lidiei Căldare cu privire la repararea prejudiciului material,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2015, prin care
a fost admis apelul declarat de Căldare Lidia, casată hotărîrea Judecătoriei Botanica
mun. Chișinău din 15 octombrie 2015 și emisă o nouă hotărîre de admitere parțială a
acțiunii,

c o n s t a t ă

La 07 iulie 2015, Tretiacov Olesea a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Lidiei Căldare cu privire la repararea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii a indicat că la 12 iunie 2015, la ora 20:00 de la vecinii
din apartamentul nr. 7, de la etajul 2, al blocului locativ din str. Sarmisegetusa 94/1,
mun. Chișinău, pe parbrizul din față al automobilului de model „BMW 525”, de
culoare sur-metalic, cu nr. de înmatriculare K AQ 561, care îi aparține cu drept de
proprietate a căzut o plasă „moskito”. De la lovitură parbrizul automobilului din
partea pasagerului a fost deteriorat, din care considerente s-a adresat cu o plângere
la Inspectoratul de Poliție Botanica, mun. Chișinău. În urma examinării plângerii a
fost audiată Căldare Lidia, care și-a recunoscut vina, susținînd că faptul dat s-a
produs din neatenție. Automobilul a fost examinat de către compania importator
general BMW „Autospace” SRL, care a constatat că suma prejudiciului material
cauzat prin deteriorarea parbrizului automobilului menționat constituie 12635,71 lei,
inclusiv lucrările de reparație și impozitul.

Consideră că la caz sunt întrunite condițiile răspunderii civile delictuale
prevăzute de art. 1398 Codul civil și că pîrîta a sîvîrșit fapta ilicită cu vinovăție, ce
constă în nerespectarea obligațiilor impuse în ceea ce privește întreținerea

imobilului a cărui proprietar este, cauzându-i o pagubă constând în deteriorarea parbrizului.

Cere Tretiacov Olesea repararea prejudiciului material cauzat în sumă de 12635,71 lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 15 octombrie 2015 acțiunea a fost admisă integral. S-a încasat de la Căldare Lidia în beneficiul Olesei Tretiacov prejudiciul material cauzat în urma deteriorării parbrizului automobilului, în mărime de 12635,71 lei. S-a încasat de la Căldare Lidia în beneficiul Olesei Tretiacov taxa de stat achitată în sumă de 379,07 lei și 400 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2015, a fost admisă cererea de apel declarată de Căldare Lidia, casată hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 15 octombrie 2015 și emisă o nouă hotărâre prin care s-a admis parțial acțiunea Olesei Tretiacov cu privire la repararea prejudiciului material și s-a încasat de la Căldare Lidia în beneficiul Olesei Tretiacov cu titlu de prejudiciu material cauzat, suma de 2000 lei.

La 15 februarie 2016 Tretiacov Olesea, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei noi hotărâri de menținere a hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat că, consideră decizia instanței de apel ilegală și neîntemeiată.

Astfel invocă ilegalitatea deciziei instanței de apel, precizând că la emiterea deciziei instanța de apel nu a ținut cont de circumstanțele cauzei, apreciind în mod unilateral probele prezentate.

Or, la emiterea decizie contestate, instanța de apel neîntemeiat a constatat că suma prejudiciului material cauzat constituie 2000 lei, argumentând că Căldare Lidia a recunoscut valoarea prejudiciul material cauzat în sumă doar de 2000 lei.

În acest sens mai indică recurenta că instanța de apel la pronunțarea deciziei a încălcat esențial normele de drept material, a apreciat incorect probele examinate în ședința instanței de fond, a aplicat o lege care nu trebuia aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța

judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Tretiacov Olesea, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Tretiacov Olesea asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Tretiacov Olesea, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Tretiacov Olesea, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Ion Druță

Galina Stratulat